

Aioon (Aionos, Aeon) en Olam

R. Brinkman, September 2007 © www.bijbelaktueel.nl

INLEIDING

In het Nieuwe Testament komt het woord Aion 128 maal voor. De vertaling van dit woord heeft veel problemen veroorzaakt en veroorzaakt dat nog steeds. Vooral vanuit de hoek van de 'concordante' vertalers, bijna zonder uitzondering mensen die de leer van de alverzoening aanhangen, wordt er gewezen op slechts één vertaalmogelijkheid namelijk dat het woord zou betekenen: **een tijdperk**. Dit omdat daarmee bewezen wordt geacht dat de verloren toestand van de ongelovige mens slechts van tijdelijke aard is. De gedachte is namelijk dat men ná het sterven 'door gerichten heen' alsnog behouden zal worden.

Aangezien de uitlegging steunt op de vertaling van het woord aioon als zijnde een begrensde tijdperk, en dus niet 'altijd durend' of 'eeuwig' zoals bijna alle bijbelvertalingen weergeven, is het van belang dit te onderzoeken.

VERTALING(EN) VAN AIOON

In een brochure van mijn hand ¹⁾ meen ik, onder aanhaling van diverse experts op het gebied van de Griekse taal, afdoende te hebben aangetoond dat dat een onjuiste weergave van de feiten is. Echter, mijn verweer is aan dovemansoren gericht. Zo voer ik onder andere aan:

De etymologie van het woord aion, zoals die zo vroeg als bij Aristoteles gegeven wordt, en door hem, is aienon; altijd bestaand. Het is aldus veelvuldig gebruikt door Homerus over de dood van zijn helden en op andere wijzen. Veel later zou het gaan betekenen: een bepaalde era, of staat van zijn. Maar wanneer gebruikt op zichzelf in zijn eigen betekenis had het overduidelijk de betekenis van eindeloosheid (eternity). Het wordt aldus gebruikt door Philo in een passage die geen twijfel overlaat: "en aioni de oute pareleluthen ouden oute mellei alla monon uphesteke". "In eternity, nothing is either past or to come but only subsists" (John Nelson Darby)

En vele andere bronnen bevestigen deze lezing. Aristoteles (384 v.Chr. - Chalkis, 322 v. Chr), Homerus (800 v.Chr-750 v.Chr) én Philo stemmen hierin met elkaar overeen.

Philo (20 v.Chr. - 50 n.Chr., een Hellinistische, Joodse, filosoof) leefde **in de tijd dat het NT geschreven is**, en zijn duiding van het woord en de betekenis is hoe het in die tijd gebruikt werd. Gezien de perioden dat Homerus en Aristoteles leefden, was dit zeker geen nieuwe gedachte van Philo, want honderden jaren vóór hem werd het woord aioon als zodanig gebruikt.

Verder zien we wat te lezen is op de Wikipedia-site (engelstalige versie, aangezien de NL-versie aangaande dit onderwerp door 'alverzoeners' is beklad ²⁾):

Although a proposal was made in 1957 to define an aeon to be a unit of time equal to one billion years (1 Ga), the idea was not approved as a unit of scientific measure and is seldom used for a specific period of time.

Iedere 'objectieve' deskundige is het er over eens dat de éénzijdige vertaling van het woord 'aioon' als 'een beperkte tijd' **volslagen onhoudbaar** is.

Toch blijft men stug vasthouden aan deze gedachte omdat, wanneer het ooit door de alverzoener zou worden erkend dat deze éénzijdige, onvolledige, vertaling onjuist is daarmee de bodem onder de leerstellige opvattingen wegvalt. Zo schrijft men (daarom):

¹ http://bijbelaktueel.nl/brochure/genade_evangelie.pdf

² http://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Eeuwig_leven&action=history, bewerkingen door 'Dies', een op diverse fora bekende alverzoener

"We houden vast: Aioon' heeft **de betekenis van tijdsperiode met de daarbij behorende wereldordering.**" (Gods plan der eeuwen, M.Paasse)

De Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, België, verklaart echter in één van haar artikelen:

In het Nieuwe Testament wordt "aioon" gebruikt in oppositie met het (komende) Koninkrijk der Hemelen, dus voor "deze (tijdelijke) wereld". Cf de vroegste kerk leefde in de eschatologische verwachting van de spoedige Parousie, of Tweede Komst: "het is het laatste uur" (bv Brief van Joh 1:18). (Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, BE)

In dit artikel wordt dus gesteld dat wanneer aioon slaat op de áárdse zaken het tijdelijke zaken zijn, in tegenstelling tot de tijd wanneer het Koninkrijk der Hemelen gevestigd wordt.

Alles wijst er dus op dat hÓe je het ook wend of keert, een éézijdige vertaling van het woord, het zogenaamde 'concordant vertalen' danwel nuttig kan zijn –mits correct gedaan!- maar in dit geval volstrekt onjuist én onhoudbaar is. De deskundigen op dit gebied zijn het overduidelijk met elkaar eens. Zie bovengenoemde citaten en voorbeelden.

OLAM

In het Nieuwe Testament kennen we dus het 'probleemwoord' (voorzover er al een probleem is) "aioon". Het Oude Testament is echter in het Hebreeuws geschreven en nu zien we iets belangrijks; in het NT worden een aantal malen gedeelten uit het OT geciteerd.

(transliteraties in rood aangegeven achter betreffende woord)

2 Kor. 9:9

gelijk geschreven staat: Hij heeft uitgedeeld, aan de armen gegeven, zijn gerechtigheid blijft in eeuwigheid [**aiOna**'].

Dit zou dan moeten betekenen dat God's gerechtigheid van een bepérkte duur zou zijn. Het betreft hier een citaat van

Psalm 112:9

Hij deelt uit, hij geeft aan de armen, zijn gerechtigheid houdt voor immer [**lod**] stand, zijn hoorn verheft zich in ere.

Het woord dat hier is vertaald met "voor immer" is door het gehele OT heen vertaald met 'altoos', 'immer', 'eeuwig', 'voor altijd'. De betekenis van "aiOna" moet dus overeenstemmen met de bron waaruit geciteerd is. En dat is ook wat je zou verwachten wanneer je 2 Kor 9:9 leest; God's gerechtigheid is onlosmakelijk verbonden aan God zelf, de JHWH, de "Ik Ben" die zonder begin en zonder einde is, de "zijnde". Wanneer we per sé "concordant" willen vertalen, dan zouden we God's bestaan willen begrenzen aangezien we één van Zijn hier beschreven eigenschappen begrenzen!

In de "concordante" bijbelvertaling waarover ik beschik is het woord weergegeven (transliteratie) als **lod**. De strongs <05703> geven echter iets anders weer, namelijk "ad" van '**adah**'³). Dit woord betekent iets als een 'perpetueel'⁴), voor altijd doorgaande, voor altijd bestaande, voor altijd vloeiende, een **voortgaande toekomst**. Of, zoals de vertalers het dan ook correct weergeven: "voor immer".

Welnu, hoe zou nu het geciteerde, in 2 Kor. 9:9 plotseling van betekenis kúnnen zijn veranderd? Dit gaat niet aan. De Apostel Paulus, door de Heilige Geest geïnspireerd, schrijft hier welbewust het woord 'aioon' wat, in dit geval op zijn minst, het equivalent is van de geciteerde Hebreeuwse brontekst en **derhalve exact dezelfde betekenis heeft**. De NBG-vertalers hebben het woord dan vertaald naar het Nederlands als "in eeuwigheid" maar ze hadden beter kunnen kiezen voor een 'concordante' vertaling en er, net als in de Psalm, "voor immer" van kunnen maken.

³ <http://net.bible.org/strong.php?id=05703>

⁴ <http://www.vandale.nl/opzoeken/woordenboek/?zoekwoord=perpetueel>

Duidelijk is, alleen al aan de hand van deze éne tekst, dat wanneer onze vertaling in het Nieuwe Testament schrijft "in eeuwigheid" of "in alle eeuwigheden" enz. hier inderdaad gelezen moet worden: "voor immer" of "voor altijd".

Hebr. 1:8

"Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid ['aiOnos'] en de scepter der rechtmatigheid is de scepter van zijn koningschap"

Een citaat van:

Psalm 45:7 (nb. In de concordante vertaling Ps. 45:6)

Uw troon, o God, staat voor altoos ['oulm'] en eeuwig ['uod'], uw koninklijke scepter is een rechtmatige scepter.

"altoos en eeuwig", dat lijkt mij duidelijk. Wederom hetzelfde verhaal, het woord altoos geeft aan eeuwig extra kracht. Ook hier wordt door de vertaling duidelijk weergegeven (eeuwig is volgens de Van Dale ⁵) dan ook "begin noch einde hebbend") wat de betekenis is en het citaat in Hebreeën 1:8, waar aion wederom gebruikt is als weergave, maakt duidelijk wat aion betekent en dat de vertaling met 'eeuwigheid' als zijnde een altijd durend iets, een voortgaande toekomst, volstrekt terecht is.

Vergelijk ook

Hebr. 5:6 => Psalm 110:4

1 Petr. 1:25 => Jes. 40:8

In het Hebreeuws treffen we het woord "Olam" aan, dat in het NT wordt weergegeven door "aion", zie bijv. eerder aangehaalde Psalm 45. Ook degenen die de alverzoening aanhangen erkennen dit voluit. Vanuit hun (onjuiste) vooronderstelling dat aion echter áltijd duidt op een 'afgemeten' periode, een periode met begin en einde, verklaren zij dat 'olam', dat in het Oude Testament maar liefst 418 keer voorkomt, hetzelfde betekent. Zoals we uit bovenstaande aanhalingen kunnen zien, is dit onjuist gebleken. In totaliteit zijn er 536 teksten of zinnen waar olam of aion in voorkomen (inclusief vervoegingen). Uit deze 536 zinnen of teksten kan de betekenis of de onderliggende gedachte worden afgeleid.

Een bijbelleraar ⁶) die al deze teksten heeft onderzocht concludeerde dat het woord Olam, net als aion, op basis van de context waarin het voorkomt, dient te worden vertaald met: onafgebroken, onafgebrokenheid, altijd-bewegend, iets dat voortdurend blijft doorgaan, zonder halt te houden, altijd-stromend.

Deze gedachte stemt volledig overeen met het (beperkte, korte) bijbelonderzoek dat ik hier tevoren heb weergegeven. De mooiste 'vertaling' vind ik dan nog wat de strongs aangeven: **perpetueel**, volgens de eerder aangehaalde van Dale: onafgebroken, voortdurend => **eeuwig**.

SLOT

Wat is de betekenis van aion? Moeten wij dit woord "beperken"? Het is een woord met zeer veel rijkdom! Het geeft één van de unieke aspecten, ondermeer, van God zélf aan: zijn altijd bestaande Zijn. Zo verklaart Webster's woordenboek dan ook met betrekking tot het woord 'aeon' (de Engelse vorm): "One of the embodiments of the divine attributes of the Eternal Being". Oftewel: het woord staat voor één van de personificaties van de 'godelijke attributen' van het Eeuwige Wezen".

Het éézijdig uitleggen van het woord leidt er toe dat wij in onze wens in het Woord van God een bepaalde leerstellige opvatting in te lezen God zélf tekort doen, Zijn Heilige Woord tekort doen!

⁵ <http://www.vandale.nl/opzoeken/woordenboek/?zoekwoord=eeuwig>

⁶ Otis Q. Sellers